

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις έπαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (ι δρ την τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἂν δὲν προπληρώσει τὴν συντρομή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα που λιοῦνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίβσκια, καὶ στὶς έπαρχίες σ' ὅλα τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Ἔτσι θὰ φᾶν καὶ τὰ σκολειά μας καὶ τὶς ἐκκλησίες μας καὶ τὰ κοινοτικά μας, καὶ στὸ τέλος θὰ φᾶν κ' ἐμᾶς, γιατί ὀλίγοι θάνεχτοῦν νὰ ζοῦν με διαρκῆ ὕψωμένο γρόνθο στὸ κεφάλι μας.

Φαντάσου ὅτι προχτὲς ἀντὶ νὰ συνορτάζουν γιὰ τὰ Γιάνενα, ἔδειραν πολλοὺς πού δὲν ἤθελαν νὰ παραδεχτοῦν ὅτι, ὅπως αὐτοὶ διέδιδαν, δύο μεραρχίες ἱππικοῦ Βουργαρικοῦ κατέλαβαν τὰ Γιάνενα, καὶ ἔχι ὁ Ἑλληνικὸς ἥρωϊσμός.

Ἄς κλάψουμε ἀπὸ τώρα ὅτι, ἔχουμε νὰ κλάψουμε, ἂν μὴ αὐστηρῆ συμμαχικὴ συνεννόηση ἐξασφαλίσῃ καὶ περιφρουρήσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἡ φιλοτιμία, ἡ ὑπόστασις, ἡ εὐγενικὴ ἀνατροφὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπαραίτητο αἰσθάνεται ἀναγκαῖο γιὰ νὰ ζήσῃ.

ΘΡΑΚΙΚΟΣ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΜΑΒΙΔΗ

Ἡ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν «Ἀπάντων» τοῦ ἀληθινοῦ Μιαβίδη, παρακαλεῖ ὅσους ἔχουν γράμματά του νὰ τῆς τὰ στείλουν στὰ γραφεῖα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου (4 Λέκκ) γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν στὴν ἔκδοσιν. Τὰ γράμματά αὐτὰ θὰ ἀντιγραφθοῦν καὶ θὰ ἐπιστραφοῦν ἀμέσως.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΤΜΝΟΣ

Πρωτότυπη, δυνατὴ, τολμηρὴ ὅσο παίρνει, μὰ καὶ συναρπαστικὴ, καθάρια ἑλληνικὴ καὶ ἐπιβλητικὴ ἢ ἔμπνευσιν τοῦ κ. Θ. Τρικογλίδη. Μπορεῖ νὰ θελε λίγο περισσότερο δούλεμα τὸ σκίτσο του στὶς λεπτομέρειες, μὰ δὲ σημαίνει τίποτα αὐτό. Ἐμεῖς στὴν ἔμπνευσιν μοναχὰ σταματάμε. Καὶ στὴν ἔμπνευσιν πρέπει νὰ σταματήσῃ κι ὁ πῶς δύσκολος τεχνοκρίτης καὶ νὰ σφίξει γκαρδιακὰ τὸ χέρι τοῦ νεαροῦ τεχνίτη, πού ἀκόμα σπουδάζοντας στὴν Καλλιτεχνικὴ Ἀκαδημία τῆς Νέας Ὑόρκης μᾶς δίνει τόσο ωρὴς δείγματα ἀξιοπαρατήρητα τοῦ δυνατοῦ ταλέντου του καὶ τῆς ποιητικώτατης ὁρμῆς του.

Γιατὶ ὁ κ. Τρικογλίδης εἶναι καὶ ποιητῆς. Καὶ ὡς ποιητῆς εἶδε τὸ μεγάλο Σολωμὸ τὴν ἱερὴ στιγμή πού δραματίζεται τὶς πρώτες στροφές τοῦ «Υμνου εἰς τὴν «Ἐλευθερίαν»

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη
τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερὴ,
σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη
πὸ μὲ βία μετράει τὴ γῆ.

Ἀπ' τὰ κόκκιλα βγαλμένη
τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
καὶ σὺν πρώτῃ ἀντρωιωμένη,
χαῖρε, ὦ χαῖρε, Ἐλευθεριά.

Προσέχτε τὴν Ἐλευθεριά. Μελετήστε τὴν καὶ θὰ δεῖτε ζωντανεμένη τὴν 95 στροφὴν τοῦ ἀθάνατου Ἵμνου :

Λάμψη ἔχει ὅλη φλογώδη
χεῖλος, μέτωπο, ὀφθαλμός.
Φῶς τὸ χέρι, φῶς τὸ πόδι
κι ὅλα γύρω σου εἶναι φῶς.

Καὶ τὸ φῶς τῆς πέφτει πλείροσθι σημερινῆ μας Δόξα πού ὁ ζουγράφος ποιητῆς τὴν σὺβολίζει μετὰ θεωρηχτά μας, τέροπλανα μας καὶ τὸν ἄγρυπνο φρουρό.

Ὁ κ. Τρικογλίδης θὰ τραδήξῃ μπροστά, αὐτὸ σίγουρα μπορεῖ νὰν τὸ προφητέφει κανεῖς, γιατί ἔχει δύο χαρίσματα σημαντικά, θέλησιν βουνοῦ καὶ ἀγάπη ἀσθεστὴ στὴν τέχνη του. Μὲ αὐτὰ τὰ δύο ἐφοδισμένους πῆγε πρὸ τέσσερα χρόνια στὴν Ἀμερικὴ. Πῆγε γιὰ νὰ δουλέφει καὶ γιὰ νὰ σπουδάσει — πῆγε ναὐτοδημιουργηθεῖ. Εἶναι δηλ. ἀπὸ τοὺς βιοπαλαιστὲς ἐκείνους τοὺς εὐγενικοὺς πού βάζουν ἕνα σκοπὸ στὴ ζωὴ τους, ἕνα σημάδι στὸ δρόμο τους, καὶ τὸ φτάνουνε.

ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΝΥ 1913

(Έργο Θ. ΤΡΙΚΟΓΙΑΔΗ. Καλλιτεχν. 'Ακαδημ. Ν. Υόρκη).